

udrede omtrent hele Beløbet. Hvad de aandssvage angaar, udrede Kommunerne hele Beløbet, idet der kun er Tale om uformuende aandssvage. Alligevel vil jeg gerne anbefale dette Lovforslag, thi det er en Nødvendighed for Statskassen at faa en forhøjet Betaling. For nogen Tid siden forhøjede vi jo paa Finansloven Betalingen for de sindssyge, og naar Udgifterne til de døvtumme alene sidste Aar have været 247,000 Kr., Indtægten kun 103,000 Kr., vil det ses, at det absolut er nødvendigt, at Staten faar forhøjet Betaling.

I Forbindelse med dette Lovforslag staar store Byggeforetagender ved den ene Aandssvageanstalt, Byggeforetagender, der efter den omdelte Specifikation ville andrage ialt 450,000 Kr. Jeg vil gerne her, ligesom jeg gjorde forleden Dag overfor den højtærede Justitsminister, rette en Anmodning til den højtærede Kultusminister om at indskrænke disse Omkostninger saa meget som muligt, saa [at de kunne bringes noget ned. Jeg sagde forleden, at Staten bygger for dyrt, og jeg er overbevist om, at disse Omkostninger maa kunne indskrænkes betydeligt. Jeg vil gerne gøre den Henstilling til den højtærede Kultusminister, at han søger at bringe disse Beløb noget nær i Samklang med, hvad man i private Virksomheder kan bygge for. — Jeg vil tillige gøre en anden Henstilling, som ogsaa er gjort af Folketingets Udvalg, nemlig at Planerne for Byggeforetagenderne forinden maa blive forelagte Rigsdagen.

Skønt jeg altsaa beklager, at det har været nødvendigt at paabyrde Kommunerne denne Udgift, vil jeg dog anbefale at gøre det, særlig ogsaa af Hensyn til den Udtalelse, den højtærede Minister nylig kom med, at de Kommuner, der maatte blive særlig haardt bebyrdede, kunne vente at faa nogen Moderation. — Med disse faa Ord vil jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Ejsing: Jeg kan ogsaa anbefale det Forslag, her foreligger. Hvad Døvtummeanstalterne angaar, har den højtærede Kultusminister jo gjort opmærksom paa, at Statsbidraget for Tiden i alle Tilfælde er dobbelt saa stort som Kommunernes; det synes derfor ret og rimeligt, at Kommunerne komme til at give noget mere, saa meget mere, som Statskassen jo ikke er saa godt beslaaet. Det kan nok gøres nødigt at se at faa Indtægter andetsteds fra. Det samme gælder jo ogsaa overfor

Aandssvageanstalterne. Aandssvageanstalterne ere noget anderledes stillede end Døvtummeanstalterne og Sindssygeanstalterne, idet Aandssvageanstalterne ere selvejende, og Tilskuddet til de aandssvage har for hver af Alumnerne været 300 Kr. fra Statskassen og 300 Kr. fra Kommunerne. Men derved, at disse Anstalter ere selvejende, ville alle Byggeudgifterne, som andrage ret store Summer, ikke komme til at falde Statskassen til Last. Staten bygger jo ikke billigt, som den ærede foregaaende Taler (Oluf Jensen) gjorde opmærksom paa; det er store Summer, det kommer til at dreje sig om, naar Staten skal til at bygge, og der bespares altsaa ikke saa ganske lidt derved, at Aandssvageanstalterne ere selvejende Institutioner. Der kan maaske være forskellige Meninger om, hvorvidt det er rigtigst, at saadanne Institutioner sortere direkte under Staten, eller at de ere selvejende. Jeg tror, at det er godt, som det er, at de ere selvejende, særlig fra den Side set, at det er det mest økonomiske; og Penge-spørgsmaalet spiller alligevel en stor Rolle. Jeg er ikke i Tvivl om, at dersom vi fik Aandssvageanstalterne ind under Statens direkte Forsorg, vilde Udgifterne stige ret betydeligt. Jeg antager, at de vilde gaa op til noget i Lighed med de andre Institutioners, som de godt kunne sammenlignes med, nemlig Sindssygeanstalterne eller Sindssygehospitalerne, som vi nu skulle sige. For Sindssygehospitalerne have vi nylig vedtaget ret betydelige Udgifter. Jeg har været med til at stemme for Lovforslaget og til at anbefale det, og jeg mener, at disse forøgede Udgifter virkelig betyde store Forbedringer af Sindssygeevæsenet; men Aandssvageevæsenet har jo mange Lighedspunkter med dette, og paa Sindssygeanstalterne andrager Udgiften godt og vel 900 Kr. pr. Patient. For Aandssvageanstalterne ere vi som sagt ikke komne højere end til 600 Kr., og med de 50 Kr., der nu foreslaas her, komme vi op til 650 Kr. for hver Alumnus. Det kan maaske være ret vanskeligt at skelne mellem aandssvage og sindssyge, især da for en Lægmand. De sindssyge kan man jo som Regel betegne som syge, men desværre er det vel saaledes, at der med Hensyn til de to Trediedele af dem, vi have paa Sindssygeanstalterne, ikke kan være Tale om nogen som helst Helbredelse. Deres Pleje og Pasning maa saa blive af en noget lignende Art som den, der maa gives de aandssvage, og det viser sig gennem Aa-